

Nr 357.

Av herr **Mogård m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 65, med förslag till tulltaxeförordning.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 65 med förslag till tulltaxeförordning har tullen för bröd — utom dessertkäs, pepparkakor och andra slag av finare bakverk — upptagits till kr. 6:50 för 100 kg. Detta innebär, att den i gällande tulltaxa rubr. 149 a bestämda särskilda tullen för hundbröd skulle ned sättas från 25 öre per kg. till 6,5 öre pr kg.

Då enligt vad vi ha oss bekant tillverkning av hundbröd bedrives inom landet och nyssnämnda tullsänkning skulle omöjliggöra ett fortsättande av denna fabrikation, synes förslaget i denna del icke oförändrat böra av riksdagen bifallas.

Förbrukningen inom landet av hundbröd torde för närvarande uppgå till i runt tal 90,000 kg. per år. Under åren 1924—1927 har engelskt hundbröd importerats i följande kvantiteter:

År 1924	59,690 kg.
» 1925	63,052 »
» 1926	58,097 »
» 1927	51,747 »

I övrigt har behovet av hundbröd fyllts genom den inhemska fabrikationen, vilken uppgår till 40,000—50,000 kg. per år. Denna bedrives vid ett företag inom landet och sysselsätter tre personer, vilka härigenom erhålla en nöd torftig bärgning. De under senare år sjunkande importsiffrorna giva vid handen, att den inhemska varan vunnit ökad avsättning i konkurrens med det utländska fabrikatet.

Tillverkningskostnaden för hundbröd uppgår enligt till oss lämnade uppgifter till 65 öre pr kg., varav 40 öre för vetemjöl och andra ingredienser, inemot 15 öre för arbetskostnader och omkring 10 öre för diverse omkostnader, såsom bränsle, frakt m. m. Utförsäljningspriset är 70 öre pr kg., varav framgår, att fabrikationsvinsten uppgår till endast 5 öre per kg. Detaljhandelspriset å svenskt hundbröd är 95 öre pr kg.

Engelskt hundbröd betingar ett detaljhandelspris av 1 kr. 20 öre per kg. Att detta fabrikat trots den betydande prisskillnaden alltjämt kan vinna avsättning torde bero dels på köparnas vana vid detta hundbröd, dels därpå att detaljhandels vinstmarginal är större för det utländska hundbrödet. Sistnämnda omständighet sammanhänger i sin tur med att de engelska tillverkningskostnaderna äro lägre, beroende på frånvaron av mjöltull och på billigare arbetskostnad. Att den svenska varan är lika god som den engelska är från flera håll erkänt och bevisas ju för övrigt av den ständigt ökade avsättningen, i mån som det svenska fabrikatet blir känt.

På grund av nu angivna omständigheter och då den nu rådande, av tullen orsakade prisskillnaden mellan svenskt och utländskt hundbröd är oundgängligen behöfelig för konkurrensens upprätthållande, är det tydligt, att en sänkning av den nu gällande tullen skulle omöjliggöra en fortsatt tillverkning av hundbröd inom landet. Det kan dock knappast anses lämpligt och riktigt att ånyo göra hela den svenska förbrukningen av hundbröd beroende av import och att omintetgöra de hittills gjorda framgångsrika försöken att upparbeta en dylik tillverkning inom landet, särskilt som köparna av hundbröd icke därigenom skulle kunna få varan till billigare pris utan tvärtom bliva nödsakade att betala vad de utländska tillverkarna begära.

I propositionen har den nu ifrågavarande tullsänkningen företagits utan att någon motivering därför blivit förebragt. Redan i och för sig förefaller detta egendomligt, då en inhemsk fabrikation — låt vara av relativt liten ekonomisk storleksordning — skulle kännbart skadas genom tullförändringen. Men det synes så mycket mera påkallat, att rättelse på denna punkt vidtages, som den till grund för hela tulltaxerevisionen liggande principen — enligt vad i propositionen uttryckligen framhålles — ju är, att någon ändring icke nu skulle ske i det bestående tullskyddet. Denna utgångspunkt för propositionen synes oss på denna punkt icke hava blivit vidhållen.

Under återopande av vad sålunda anförts, få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen må beluta att i tulltaxan bibehålla den förutvarande rubriken för hundbröd och dess tullsats.

Stockholm den 13 februari 1929.

B. Mogård.

Gust. Mosesson.

Erik Nygren.

I motionens syfte instämmer

G. W. Källman.
